

ԵՐԿՈՒՇԱՔԹԻ, 2 ՅՈՒՆԻՈՒՐ, 2023

ՏԵՐՈՒՆԱԿԱՆ ԱՂՈՅ

(միասնաբար արտասանուած)

Իմաստութիւն Հօր Յիսուս, Կուր ինձ իմաստութիւն վարիս խորհել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ. ի չար խորհրդոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեա վիս. եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

ՍԱՂՄՈՍ 16

ԱՂՈՅՔ ՎՍՏԱՀՈՒԹԵԱՆ

Պահպանե՛ գիս, ով Աստուած, քեզի ապաւինած եմ:

Տիրոջ ըսի.- «Դուն ես Տէրս, քեզմէ՛ զայր ուրախութիւն չունիմ»:

Ինչ փառահեղ են երկրի վրայ սուրբերը,

ամբողջ փափաքս է՝ անոնց հետ ըլլալ:

Բազմաթիւ ցաւերով պիտի հարուածուին անոնք՝

որոնք ուրիշ աստուածներու երեւէն կը վազեն.

բայց ես գոհերու արիւն պիտի չընծայեմ անոնց,

անոնց անունն իսկ բերանս պիտի չառնեմ:

Տէր, դուն ես իմ ժառանգութիւնս, ինձի վիճակուած բաժինը,

եւ իմ բաժինս դուն պիտի փասս ինձի:

Ինձի ելած վիճակը ինչ հաճելի է ինձի,

իրաւամբ շնորհք մը՝ որ գիս խնդութեամբ կը լեցնէ:

Կօրհնաբանեմ Տէրը, որ իր խորհուրդով կ'առաջնորդէ գիս,

նոյնիսկ գիշերը գիս կը խրատէ խղճմտանքիս միջոցաւ:

Միշտ Տէրը իմ դիմացս ներկայ ունիմ.

երբ անիկա իմ կողքիս է՝ ոչինչ կրնայ գիս սասանեցնել:

Ահա թէ ինչու սիրտս ուրախ է, հոգիս ցնձութեան մէջ է,

եւ մարմինս վարահութեամբ կը հանգչի, որովհետեւ գիտեմ թէ գիս

մեռելներու աշխարհին մէջ պիտի չձգես,

եւ պիտի չթողուս որ քու հաւարարիմ ծառայիդ մարմինը փտութիւն փեսնէ:

Կեանքի ճամբան ցոյց կու փասս ինձի.

ներկայութիւնդ գիս ցնձութեամբ կը լեցնէ,

եւ քու մօտդ ըլլալը յաւէր երջանկութիւն է:

ՆԱՐԱԿԱՆ-ԱՂՈՅ

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:

Վմենասուրբ Երրորդութիւն, սուր աշխարհիս խաղաղութիւն:

Եւ Հիւանդաց բժշկութիւն, ննջեցէլոց արքայութիւն:

Արի Աստուած Հարցն մերոց, որ ապաւն ես նեղերոց:

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Յիսուս Փրկիչ մեզ ողորմեա:

Պահապան ամենայնի Զրիստոս,
աջ քո հովանի լիցի ի վերայ իմ ի քու եւ ի գիշերի,
ի նստիլ ի փան, ի գնալ ի ճանապարհ,
ի ննջել եւ ի յառնել, զի մի երբեք սասանեցայց.
եւ ողորմեա՛ քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս:

ԱՂՈԹՔ ՎՍՏԱՀՈՒԹԵԱՆ

Նեղութեան եւ դժուարութեան ժամանակ գրուած Սաղմոս է այս Սաղմոսը, երբ Դաւիթ Ասորուծոյ պահպանութիւնն է որ կը խնդրէ: Պահպանութիւնը կը խնդրէ խոստովանելով որ միայն Իրեն ապաւինած է: Միայն Ասորուծմէ է իր ուրախութիւնը: Ասորուծ է իր ժառանգութիւնը: Արդեօք նոյն ապահովութիւնը մենք ալ կը զգանք, թէ մեզի շարք մը բաներ կը պակսին, որովհետեւ Ասորուծոյ ապաւինած ենք: Դաւիթ կը խնդրէ ու կը պահանջէ, որ Ասորուծ պահպանէ, եթէ հարցնենք, ինչո՞ւ պէտք է պահպանէ, որովհետեւ Ասորուծոյ վրայ դրած է իր յոյսը, ապաւինը, վստահութիւնը: Յաջորդ համարին մէջ Դաւիթ յստակօրէն կու գայ ըսելով որ իր միակ ուրախութիւնը Տէրն է: Ուրախութիւն մը, որ փարբեր է միւս ուրախութիւններէն:

3րդ համարով Դաւիթ փափաք կը յայտնէ որ սուրբերուն հետ ըլլայ, այն սուրբերը, որոնք Հին Կրակարանին մէջ քահանաներն էին: Բայց ան նաեւ զգուշաւորութիւն մը կը յայտնէ, ըսելով որ չըլլայ սակայն անոնց նման որոնք ուրիշ ասորուծներու երես կ'երթան: Այդպիսիներու պարագային ալ բազմաթիւ ցաւերով պիտի հարուածուին: Բայց ինք երբեք այդպիսի ասորուծներու երեսէ պիտի չերթայ ոչ ալ զոհերու արիւն ընծայէ, նոյնիսկ անոնց անունն ալ պիտի բերանը չառնէ 4 համար: Այլ ինք պիտի մնայ հաւաքարիմ Ասորուծոյ, որովհետեւ կը զիտակցի, որ անգամ մը Ասորուծմէ հեռանայ, ընդհակառակը հարուածները աւելի պիտի գան, եւ ոչ թէ հակառակը: Ահա թէ ինչու Դաւիթ վստահ է եւ միայն կ'ուզէ Ասորուծոյ ապաւինիլ:

5-6րդ համարներով Դաւիթ կը յայտարարէ ըսելով, որ Տէրը Ինքն է իր ժառանգութիւնը, այս պարագային ժառանգութիւն հասկացողութիւնը, մանաւանդ՝ Հին Կրակարանեան հասկացողութեամբ հողային ժառանգութեան մասին է, որ իւրքանաչիւ Իսրայելացիի համար կարեւոր մէկ փոռեալ մըն է, բայց այսպէղ Դաւիթ կու գայ եւ վստահութեամբ կը յայտնէ, որ Ասորուծ Ինքն է իր ժառանգութիւնը, ժառանգութիւն մը, որորն մէջ ամէն տեսակի ապահովութիւն կայ: Ժառանգութիւն մը որ նաեւ զինք կը լեցնէ խնդութեամբ: Ժառանգութիւն մը, որուն համար ալ Դաւիթ շարք ուրախ է: Այսպէղ նաեւ Դաւիթ համեմատական է որ կ'ընէ, երբ նկատի ունի Ղեւիի ցեղը, որուն ժառանգութիւնը Տէրն էր դարձեալ: Անոնք հողային ժառանգութիւն պիտի չունենային, այլ անոնց ժառանգութիւնը Տէրն էր: Բայց անոնցմէ շարքեր Տէրը ձգելով պիտի հետապնդէին հողային ժառանգութիւն, հարստութիւն: Անոնց համար է նաեւ Դաւիթը խօսքը 4րդ համարին մէջ:

7րդ համար: Դաւիթ նաեւ շնորհակալութիւն կը յայտնէ Ասորուծոյ, որ Ան իր խորհուրդներով կ'առաջնորդէ զինք, նոյնիսկ զինք կը խրափէ խղճմարանքի միջոցաւ: Սա կը նշանակէ, որ Ասորուծ մարդս մնայուն կ'առաջնորդէ, որ մարդը ինք մնայուն ճիշդ ճամբու մէջ մնայ, չխտրորի, չկորսուի: Պայմանաւ որ մարդը ինք ընդունի այդ խրափելու եղանակը:

8րդ համարը, Դաւիթ կը յայտնէ, որ Ասորուծոյ ներկայութիւն միշտ իր դիմացը ունի, Ան միշտ ներկայ է, եւ այդ ապահովութիւնը իրեն կու տայ վստահութիւնը, որ ինչ ալ ըլլան պայմանները, ոչինչ կրնայ զինք սասանեցնել, շարժել: Ինչպէս պիտի ըսէ Պօղոս Առաքեալ. «Եւ Ասորուծ մեր կողմն է, ով կրնայ մեզի հակառակ ըլլալ»:

Վերջին երեք համարները 9-11, որքան ալ Դաւիթ իր վստահութիւնն է որ կը յայտնէ, թէ ինչու իր սիրտը ուրախ է, հոգին կը ցնծայ, որովհետեւ մեռելներու աշխարհին մէջ պիտի չձգէ իրեն հաւաքարիմ ծառային մարմինը, որ փութութիւն տեսնէ: Բայց երբ Պեպրոս եւ Պօղոս Առաքեալներուն խօսքերը կ'ուսումնասիրենք, ապա այնպէղ կը տեսնենք, որ Առաքեալները այս խօսքերուն մէջ կը տեսնեն մարգարեական շունչը, ու Դաւիթ կ'արտայայտուի Քրիստոսի մասին, որովհետեւ վերջ ի վերջոյ, որքան ալ Ասորուծոյ խոստովանէ, որ Ան մեռելներէն պիտի յարուցանէ Դաւիթը, բայց Դաւիթը մարմինը փութութիւն տեսաւ: Բայց Յիսուս Քրիստոսի մարմինն էր որ փութութիւն տեսաւ, որովհետեւ զիտեք Ղազարոսի պարմութենէն, երբ ան չորս օրուան մեռած էր, քոյրերը ըսին, ան սկսած էր նեխիլ, բայց ահա Քրիստոս երրորդ օրը, այսինքն՝ փակաւին փութութեան ժամանակը չսկսած, Ան յարութիւն պիտի առնէր: Ի վերջոյ, Դաւիթ նաեւ կը յայտնէ, որ Ասորուծ կեանքի ճամբան ցոյց կու տայ, այն ճամբան որ դէպի Իրեն կը փանի: Այն ճամբան, որ Իր իսկ մասին խօսած ժամանակ Քրիստոս պիտի ըսէ. «Ես եմ ճամբան»: Ծամբայ մը որ կը փանի առ Ասորուծ, ճամբայ մը որ յաւիտենապէս ցնծութիւն է, եւ յաւեր Ասորուծոյ հետ ըլլալ է: Թող այս նոր փարին ըլլայ առիթ իւրաքանչիւրիս այդ ճամբով երթալու առ Ասորուծ: